

[Knud Jespersen.]

forkøbet, fordi så bærer det dog præg af en vis form for selvstændighed, selv om det er og bliver kun et skyggespil i denne forbindelse. Fællesmarkedspolitikken må holde for i denne sag, fordi der er så mange dokumenterede kendsgerninger. For øvrigt nævnedes jeg også, hvis hr. Haunstrup Clemmensen hørte efter på det tidspunkt, at de 3 mia. kr., som er tilført landbruget, i virkeligheden skulle være en forbedring, men samtidig har vi jo en anden side, betalingsbalanceunderskuddet, idet importen er overordentlig stærkt forøget.

Man kommer altså ikke uden om at finde en form, hvorunder man kan regulere og bringe noget af denne udenrigshandel under kontrol og erstatte følgagtighed over for fællesmarkedet med en selvstændig handelspolitik. Det er det, der gemmer sig bag tingene.

Man taler fortsat om en skattereform, det kan man jo også godt gøre, men jeg synes, at det er blevet bekræftet, at vi skal have en skattereform, og den skattereform, vi også i går pegede på ved første del af finanslovsforslagets sidste behandling, var simpelt hen en reform, der garanterede løntagernes første 30.000 kr. skattefrie, og som samtidig betød, at man kunne sænke trækprocenten et langt stykke op imod de 100.000 kr. Det forudsætter stadig væk, at vi beskatter et faktisk fortjeneste, at vi ophæver de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser, og at der føres en helt anden slags økonomisk politik. Det, vi lægger an efter, er en omfordeling af byrderne. Alt for længe og alt for tålsomt har det danske folk, de, der skaber værdierne, stort set været ene om at bære byrderne, stort set været ene om at holde for, når der skulle spares, arbejdes mere, og også været dem, der oftest blev svejet af dette ting.

Vi føler, at det også sker i dette finanslovsforslag, og derfor vil jeg gentage: vi agter ikke at tage noget medansvar, vi tror ikke på de løsninger, man påstår skulle findes deri, og det synes da også kun at være et spørgsmål om ord, for alle har erkendt, at vi måske ikke kunne klare den alvorlige situation, vi befandt os i. Det kan vi ikke, hvis vi anvender traditionelle midler, hvis vi fastholder tabuerne, og da finanslovsforslaget gør det, må jeg understrege, hvad vi sagde

tidligere, at vi agter at stemme imod dette finanslovsforslag.

Flygaard (DR):

Til finansministeren har jeg et par enkelte bemærkninger. Når finansministeren pegede på regeringens forslag til en indkomstpoltisk løsning, synes jeg dog lige det bør understreges, at det var en løsning på meget kort sigt, fordi den jo slet ikke gav nogen anvisning på, hvorledes problemerne skulle løses efter den 1. april 1975. Vi nærer vist alle et ønske om at få en skattereform. Ønskerne kan gå i lidt forskellig retning, men vi er nok mange, der ser hen til, at regeringen kommer med et udspil, som virkelig kan danne grundlag for en skattereform. Man kan vel stort set godt sige, at siden statskatteloven af 1922 blev vedtaget, har det været lapperier på et bestående system. Der har ikke været tale om så forfærdelig megen nytænkning.

Jeg vil gerne takke handelsministeren for besvarelsen af de spørgsmål, jeg stillede. Jeg vil også gerne specielt takke for oplysningen om de intentioner, regeringen har på det pengepolitiske område, og om, at man endnu ikke på alle områder har taget bestik, har besluttet sig til, hvad det er, man vil gøre. Det forstår jeg for så vidt godt, fordi det kan være vanskeligt at træffe en sådan afgørelse.

Jeg vil gerne sige, at det, vi fra retsforbundets side ønsker, ikke er nogen devaluering. Vi ønsker, at valutaen gøres flydende. Må jeg forstå handelsministeren i hvert fald indirekte således, at han accepterede det synspunkt, at hvis kronen af en eller anden grund skulle være overvurderet, så indebærer det i sig selv et tilløb til underskud på de løbende poster på betalingsbalancen? Når vi diskuterer de valutariske problemer, er det jo ikke så meget problemerne de europæiske lande imellem, som det er problemer i relation til de lande, der ligger uden for Europa.

Jeg vil meget gerne sige tak til hr. Christophersen for de oplysninger, han gav om, hvori uenigheden imellem venstre og hr. Christophersen på den ene side og retsforbundet på den anden side består. Det er da rigtigt, at vi ikke her har taget hele retsforbundets forslag, som det blev forelagt i politisk-økonomisk udvalg, op til behandling,